

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6CoCsp/12/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8717209440
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Radomský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8023200342.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja Radomského a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Karola Krochtu v spore žalobkyne A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX/XX, XXX XX D., proti žalovanému D. E. B., B., B. B. D. XX, XXX XX F., G.: XX XXX XXX, právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 513, o neplatnosť právneho úkonu a ochranu práv spotrebiteľa, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad, č.k. 18Csp/98/2017-282 zo dňa 19. januára 2023, takto jednodhlasne

rozhodol:

- I. P o t v r d z u j e rozsudok vo výrokoch I., II. a V.
- II. Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa pôvodne podanou žalobou dňa 03.10.2017 domáhala určenia, že dohody o zrážkach zo mzdy sú neplatné a že zmluvy o revolvingovom úvere sú neplatné a bezúročné a bezpoplatkov a aby žalovaný vydal bezdôvodné obohatenie vo výške 3.345,53 Eur a 1.033,77 Eur a uložil žalovanému povinnosť zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy

2. Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:
„I. Súd určuje, že zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX H. I. XX.XX.XXXX J. K. XXXXXXXXXXXX H. I. XX.XX.XXXX sú bezúročné a bez poplatkov.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 4107,07 Eur a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. V prevyšujúcej časti žalobu zamieta.

IV. V časti o neplatnosť úverových zmlúv súd konanie zastavuje.

V. Súd stranám nepriznáva náhradu trov konania.“

3. Rozhodnutie právne odôvodnil čl. 6 smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, § 37 ods. 1, § 39, § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 1, 2, 3, § 54 ods. 1, 2, 3, § 451 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1,2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu 03.07.2012, § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu 15.05.2014, § 144, § 145, § 255 ods. 2, § 256 ods. 1, § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok.

4. Uznesením sp. zn. 13Co/152/2019-166 zo dňa 09.06.2020 Krajský súd v Prešove ako odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I., II. a IV. a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení rozhodnutia bolo uvedené, že súd prvej inštancie po preskúmaní náležitostí oboch zmlúv mal za to, že tieto neobsahujú podstatné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. a) - k), r) a y) zákona č. 129/2010 Z. z., preto sú bezúročné, bez poplatkov a neplatné, avšak v odôvodnení rozhodnutia neuviedol na základe akých skutočností dospel k týmto záverom, najmä k záveru o neplatnosti uzatvorených zmlúv. Súd prvej inštancie len formálne opísal dôvody bezúročnosti a bezpoplatkovosti bez toho, aby uviedol na základe akých skutočností dospel k týmto záverom a ako sa vysporiadal s argumentáciou sporových strán, čím zaťažil svoje rozhodnutie nepreskúmateľnosťou. Nebolo taktiež zrejmé, akým spôsobom sa súd prvej inštancie vysporiadal s neuvedením zákonom stanovených náležitostí spotrebiteľských zmlúv, teda, či v sa zaoberal len samotnou skutočnosťou o ich uvedení, resp. neuvedení alebo sa zaoberal aj ich ďalším posúdením - napr. výškou (RPMN, priemerná RPMN, úroková sadzba, poplatky, atď.) či spôsobom ich dojednaní v zmlúvách s ohľadom na to, že žalobkyňou boli žiadosti o poskytnutie úverov podpísané skôr (03.07.2012 a 28.04.2014) ako zo strany žalovaného, ktorý návrhy, resp. žiadosti prijal neskôr (09.07.2012 a 15.05.2014). Súd prvej inštancie tak aj v tejto časti zaťažil svoje rozhodnutie nepreskúmateľnosťou. Rovnako ani v prípade výroku II. nie je zrejmé na základe akých skutočností dospel súd prvej inštancie k uvedenému záveru. Vo vzťahu k výpočtu výšky bezdôvodného obohatenia uviedol, že žalovaný síce nepoprel vrátenie peňažných prostriedkov v celom rozsahu, ale vo vzťahu k podanej žalobe je zrejmé, že vo svojom podaní (č.l. 67) uviedol inú výšku uhradených súm, pričom súd prvej inštancie sa nijakým spôsobom nevysporiadal s tým, prečo prihliadal práve na údaje uvedené žalobkyňou a ňou realizovaný výpočet bezdôvodného obohatenia. Uvedené spornosti neboli odstránené súdom prvej inštancie, preto ani v tejto časti nemožno hovoriť o naplnení podmienok pre preskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia. Záverom dal ešte do pozornosti, že súd prvej inštancie síce správne aplikoval na predmetný prípad ustanovenia na ochranu spotrebiteľa, avšak aj tu v odôvodnení rozhodnutia absentuje akékoľvek odôvodnenie posúdenia predmetného vzťahu medzi sporovými stranami ako vzťahu spotrebiteľského a teda odôvodnenia aplikácie ustanovení na ochranu spotrebiteľa. Vzhľadom na uvedené, preto odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch a vec mu v tejto časti vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Úlohou súdu prvej inštancie bolo odôvodniť aplikovanie ustanovení spotrebiteľského práva na predmetný prípad, opätovne skúmať obligatórne náležitosti uzatvorených zmlúv aj s poukazom na spôsob ich uzatvorenia a v nadväznosti na uvedené opätovne posúdiť, či na strane žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu, z akého titulu a preskúmať výšku prípadného bezdôvodného obohatenia, ako aj vysporiadať sa s tvrdeniami sporových strán.

5. V priebehu konania žalobkyňa vzala žalobu späť ohľadne určenia, že Dohody o zrážkach zo mzdy sú neplatné a o povinnosti zdržať sa použitia Dohôd o zrážkach zo mzdy, pričom v tejto časti rozhodnutie súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 08.10.2019. Na pojednávaní dňa 24.11.2020 zobrala žalobkyňa žalobu späť v časti určenia, že zmluvy o revolvingovom úvere sú neplatné.

6. Súd prvej inštancie z vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná a stotožnil sa s tvrdeniami žalobkyne, že došlo k riadnemu uzatvoreniu zmlúv o revolvingovom úvere. Ďalej preskúmal náležitosti zmlúv a zistil, že tieto neobsahujú všetky podstatné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. a) - k), r), y) zákona č. 129/2010 Z. z., preto sú v zmysle § 11 uvedeného zákona bezúročné a bez poplatkov. Žalobkyni tak vznikol nárok z titulu bezdôvodného obohatenia, a to pri úverovej zmluve č. XXXXXXXXXXXX vo výške 3.141,07 Eur, nakoľko žalovanému uhradila sumu 4.986,30 Eur a bol jej poskytnutý úver vo výške 1.845,23 Eur (4.986,30 Eur - 1.845,23 Eur = 3.141,07 Eur). Žalobkyňa si však uplatnila sumu 3.706,52 Eur, avšak žalovaný preukázal, že žalobkyni bol poskytnutý úver v nie v sume 1.207,18 eur, ale v celkovej sume 1.845,23 Eur. Pri úverovej zmluve č. XXXXXXXXXXXX žalobkyňa uhradila 3.459,72 Eur a bol jej poskytnutý úver vo výške 1.284,25 Eur (3.459,72 Eur - 1.284,25 Eur = 2.175,47 Eur), avšak žalobkyňa si uplatnila len sumu 966,- Eur. Celkovo žalobkyni vznikol nárok z titulu bezdôvodného obohatenia v sume 4.107,07 Eur (3.141,07 Eur + 966,- Eur). Žalobkyňa preukázala naliehavosť právneho záujmu a opodstatnenosť nároku v tejto časti, pričom sa nestotožnil s tvrdeniami žalovaného, že zmluvy spĺňali náležitosti a že nárok je dôvodný a preukázaný, preto v časti 4.107,07 Eur žalobe vyhovel a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. V prevyšujúcej časti o neplatnosti revolvingových zmlúv konanie zastavil z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby.

7. O trovách konania rozhodol podľa zásady úspechu tak, že stranám náhradu trov konania nepriznal.

8. Žalovaný podal v zákonnej lehote odvolanie, a to proti výrokom I., II. a V. rozsudku. Odvolanie právne odôvodnil § 365 ods. 1 písm. b), f), h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“). Namietal neurčitost' a nepreskúmateľnosť, ako aj to, že rozsudok v rozpore s § 220 ods. 2 CSP neobsahuje žiadne skutkové závery súdu. Poukázal na to, že v konaní neboli ozrejmene a ani ustálené skutkové okolnosti, ktoré by individualizovali nárok 4.107,07 Eur, napriek čomu súd prvej inštancie konal a rozhodol. Zo žaloby a priebehu konania nie je zrejmé, podľa akého tvrdenia a kedy tvrdené obohatenie vzniklo a akými platbami ho žalobkyňa preukázala. Výrok I. napadol nielen pre jeho nesprávnosť, ale aj pre rozpor s procesnými ustanoveniami CSP. Poukázal na to, že CSP umožňuje v konaní o žalobe na plnenie rozhodnutí' určovacím výrokom o predbežnej otázke len za podmienky uvedenej v § 214 ods. 2, avšak táto podmienka do dnešného dňa splnená nebola. Rovnako daný výrok považuje za neprípustný aj z toho dôvodu, že rozhodovanie o predbežných otázkach sa nevyjadruje vo forme samostatných výrokov. Výrok I. je výrokom o predbežnej otázke pre rozhodnutie o výroku II. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobu zamietol v celom rozsahu. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov konania voči žalobkyňi v celom rozsahu, ktoré pozostávajú zo súdneho poplatku za odvolanie a z trov právneho zastúpenia.

9. Žalobkyňa sa k podanému odvolaniu nevyjadrila.

10. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

11. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

12. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným porušením práva na spravodlivý proces, nesprávnym skutkovým zistením a nesprávnym právnym posúdením, teda to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/05).

13. Súd prvej inštancie aplikoval na predmetný prípad ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách a ani odvolací súd nemal v predmetnej veci pochybnosti o tom, že predmetný vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným je vzťahom spotrebiteľským, pretože uzatvorené zmluvy o revolvingovom úvere sú štandardnými spotrebiteľskými zmluvami, kde žalovaný vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatváraní spotrebiteľských zmlúv konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalobkyňa je spotrebiteľom, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Odvolací súd na tomto mieste ešte zdôrazňuje, že základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že tieto sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny, pričom aj predmetné zmluvy túto charakteristiku spĺňajú.

14. Zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinný v čase uzatvorenia zmlúv (ďalej len „ZoSÚ“) v ust. § 9 ods. 2 presne definoval, aké náležitosti, okrem všeobecných, musia spotrebiteľské zmluvy obsahovať. Súd prvej inštancie sa preto správne najprv zaoberal preskúmaním, či uzatvorená spotrebiteľská zmluva obsahuje všetky obligatórne náležitosti požadované zákonom, avšak v odôvodnení rozhodnutia len všeobecne poukázal na náležitosti, ktoré spotrebiteľské zmluvy neobsahovali. Odvolací súd sa preto zaoberal preskúmaním, či uzatvorené spotrebiteľské zmluvy skutočne neobsahovali zákonom predpísané obsahové náležitosti.

15. Jednou z absentujúcich náležitostí, ktorú vytykal súd prvej inštancie bolo neuvedenie náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. g) ZoSÚ účinného ku dňu 03.07.2012 a ku dňu 15.05.2014, a teda neuvedenie celkovej výšky spotrebiteľských úverov. Na tomto mieste odvolací súd poukazuje na to, že zmluvná podmienka uvedená v bode 8.1 predmetných zmlúv (poplatok za odklad splatnosti splátok) už bola vo vzťahu k žalovanému vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku rozhodnutiami súdov (napr. rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 13C/372/2015 zo dňa 01.02.2022; rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 9C/258/2014 zo dňa 11.12.2015; rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 14C/372/2015 zo dňa 19.05.2017; rozsudok Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 6C/55/2013 zo dňa 10.02.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp. zn. 20Co/99/2014 zo dňa 31.03.2015; rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 10C/291/2014 zo dňa 05.12.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp. zn. 15Co/70/2015 zo dňa 27.05.2015; rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 17C/40/2014 zo dňa 13.08.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp. zn. 17Co/294/2014 zo dňa 26.05.2015). V dôsledku uvedeného bol tak žalovaný v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka povinný zdržať sa používania tejto zmluvnej podmienky v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi, a teda nemôže viac požadovať plnenie na základe takejto neprijateľnej zmluvnej podmienky. Takto poskytnutá služba bola zo strany žalovaného poskytnutá vopred, t.j. ešte pred poskytnutím samotného úveru, nakoľko v zmysle bodu 8.4 si cenu služby žalovaný započítava na poskytnutie schválenej výšky úveru. Túto skutočnosť odvolací súd považuje za hrubú nerovnováhu a neprímeranosť služby voči odplate, ktorú žalobkyňa zaplatila vopred, pričom ju môže a nemusí využiť.

16. Ako bolo už vyššie uvedené, aj v predmetnom prípade možno konštatovať, že poplatky za poskytnutie úveru vo výške 202,82 Eur a 215,75 Eur sú z hľadiska ich dojednaní a neurčitosti neprijateľnými zmluvnými podmienkami, ktoré sú neplatné, preto tieto sumy nemohli byť súčasťou celkovej výšky spotrebiteľského úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. g) ZoSÚ účinného v čase uzatvorenia jednotlivých spotrebiteľských zmlúv. Napokon, ako vyplynulo z vykonaného dokazovania súdu prvej inštancie a aj z vyjadrenia samotného žalovaného predloženého v priebehu konania na súde prvej inštancie (č.l. 229), žalovaný reálne poskytol žalobkyni ako spotrebiteľke sumy spotrebiteľských úverov ponížené o spomínané poplatky za odklad splatnosti splátok. V prípade zmluvy č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej dňa XX.XX.XXXX je zrejme, že žalobkyni mal byť poskytnutý úver vo výške 1.410,- Eur, avšak reálne jej bol poskytnutý úver vo výške 1.207,18 Eur (1.410,- Eur – 202,82 Eur = 1.207,18 Eur). Rovnako tak aj v prípade zmluvy č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej dňa XX.XX.XXXX je zrejme, že žalobkyni mal byť poskytnutý úver vo výške 1.500,- Eur, avšak reálne jej bola vyplatená suma vo výške 1.284,25 Eur (1.500,- Eur – 215,75 Eur = 1.284,25 Eur). Odvolací súd zdôrazňuje, že celková výška (čerpania) úveru označuje celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje za náhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi vyplatené (pozri rozsudok Súdneho dvora C - 377/14 Radlinger proti FINWAY a.s.). Uvedené má potom vplyv na všetky relevantné údaje v zmluve - RPMN, výšku splátky a iné.

17. Ak žalovaný poskytol žalobkyni formálne úvery v ňou požadovaných výškach, t.j. vo výške 1.410,- Eur a 1.500,- Eur, pričom zo súm takto poskytnutých úverov boli následne odpočítané poplatky za odklad splatnosti splátok, a teda žalobkyni boli na účet zaslané sumy vo výške 1.207,18 Eur a 1.284,25 Eur, nemožno hovoriť o tom, že žalobkyni boli reálne poskytnuté sumy spotrebiteľských úverov vo výške 1.410,- Eur a 1.500,- Eur. Z uvedeného dôvodu potom ostatné náležitosti uvedené v zmluve neboli uvedené správne, pretože žalobca ako dodávateľ vypočítaval všetky ostatné relevantné údaje zo súm 1.410,- Eur a 1.500,- Eur. Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že pre neuvedenie správnych údajov v zmluvách o revolvingových úveroch sú tieto úvery postihnuté sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti, k čomu správne dospel súd prvej inštancie.

18. Vo vzťahu k vyššiemu odvolací súd zdôrazňuje, že už samotné nesprávne uvedenie celkových výšok spotrebiteľských úverov spôsobilo bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutých úverov, a preto sa nebolo potrebné ďalej zaoberať ani ostatnými dôvodmi bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru, ktoré v odôvodnení svojho rozhodnutia menoval súd prvej inštancie.

19. Žalovaný v podanom odvolaní ešte namietal postup súdu v rozpore s ustanoveniami CSP, keďže podľa jeho názoru otázka bezúročnosti a bezpoplatkovosti je predbežnou otázkou, o ktorej malo byť rozhodnuté medzitimným rozsudkom a nie výrokom konečného rozsudku. Vo vzťahu k tejto odvolacej námietke je potrebné uviesť, že ZoSÚ bol s účinnosťou od 01.01.2018 doplnený v § 11 o nový odsek 4,

podľa ktorého sa spotrebiteľ môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou. Poznámka pod čiarou k tomuto novému odseku odkazuje na § 137 ods. c), d) CSP. Aj keď v uvedenej novele absentujú prechodné ustanovenia, v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného v čase podania predmetnej žaloby, sa spotrebiteľ mohol domáhať požadovaného určenia ešte pred touto novelou, nakoľko podľa citovaného ustanovenia sa proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa, môže spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Medzi takúto ochranu práva spotrebiteľa možno zaradiť aj podanie určovacej žaloby. V predmetnom prípade tak možno konštatovať, že možnosť podania žaloby o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru je procesne prípustným prostriedkom ochrany práv spotrebiteľa. Z uvedených dôvodov odvolací súd vyhodnotil aj túto odvolaciu námietku žalovaného za nedôvodnú.

20. Vo vzťahu k výroku II., ktorým súd zaviazal žalovaného na zaplatenie bezdôvodného obohatenia žalobkyni odvolací súd uvádza, že ani v tomto prípade nevzhladol nesprávnosť záverov súdu prvej inštancie. Odvolací súd konštatuje, že vykonaným dokazovaním súdu prvej inštancie bola odstránená rozpornosť v tvrdeniach sporových strán, ktoré sa týkali tak výšky súm reálne poskytnutých žalobkyni z titulu uzatvorených revolvingových zmlúv, ako aj výška súm, ktoré žalobkyňa vrátila žalovanému. V tomto smere odvolací súd upriamuje pozornosť na bod 25. odôvodnenia napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, z ktorého vyplývajú jednotlivé sumy a výpočet konečnej výšky bezdôvodného obohatenia, tak zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, ako aj zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX. Žalovaný v podanom odvolaní v tomto smere nespochybnil konečnú výšku bezdôvodného obohatenia, ako ani výšky súm poskytnutých úverov a prijatých plnení od žalobkyne, preto odvolacie námietky žalovaného v tomto smere vyhodnotil ako nedôvodné. Žalovaný tak mal tak nárok len na vrátenie skutočne poskytnutých súm revolvingových úverov, avšak v priebehu konania žalobkyňa dostatočne preukázala, že žalovanému vrátila viac, preto súd prvej inštancie správne žalovaného na zaplatenie bezdôvodného obohatenia vo výške 4.107,07 Eur, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

21. Odvolací súd ďalej poukazuje na to, že správne výroku vo veci samej zodpovedá aj správny výrok o trovách konania.

22. Na základe vyššie uvedeného preto odvolací súd v zmysle § 387 ods. 1 a 2 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu, t.j. vo výrokoch I., II. a V. ako vecne správny potvrdil.

23. V odvolacom konaní žalovaný nebol úspešný. Naopak fakticky plne úspešná bola žalobkyňa, ktorej vznikol zásadne nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP). Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa bola v odvolacom konaní pasívna, k odvolaniu sa nevyjadřila, náhradu trov odvolacieho konania si neuplatnila, a podľa obsahu spisu jej ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli. Odvolací súd vychádzal z čl. 17 Základných princípov CSP zakotvujúcim procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nelogické, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu.

24. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).